

ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЕЛ КЪМ СОЛУНЦИТЕ

Автор и дата на написване:

Авторът на това послание е апостол Павел и е написано около 50-51 г. сл.Хр.

Тема:

Христос – надеждата за спасение на вярващите както сега, така и при Неговото Второ пришествие.

Съдържание:

1. Поздрав и похвала относно духовния растеж на вярващите (1:1-10)
2. Павел прави обзор на своето служение и взаимоотношения със солунците (2:1-3:13)
3. Наставления и увещания относно:
 - А. Личния живот на християните (4:1-12)
 - Б. Внезапното пришествие на Христос (4:12-5:11)
 - В. Църковния живот (5:12-22)
4. Заключителна молитва и благословения (5:23-28)

Шоро 1

1:1-10 „О Павлескоро шарипе Солунесенге ащал духовно барярипен“

1 О Павлос, Сила тай о Тимотеяс жи ко Солунески кхангери ко Дел, о Дад тай о Девел о Исус Христос. Гудлипе тай рамане те овел туменге таро Дад тай о Дел о Исус Христос.

2 Сегда наисарас е Делвеске ащал саворенге туменге тай тумен гиндисарав мере рукипе,

3 като дав ма годи ангало амаро Дел, тай Дад тумари бути апакиямаса тай букяса, дехимаса тай зурало ажариба амаре Девлес о Исус Христос.

4 Жанен, дехунукен пхралален кай аლოსарден туме таро Дел,

5 соскето амаро гудло вакяриба карик туменде на сине ферди пхерасенцар нума зуралимаса таро о Свето Духос, тай баро увериме, сар тай жанен, сар кергямас машкар туменге ащал туменге.

6 Тай туме ачхильен сар аменде тай ко Дел сарто буге холленде лильен о пхерася лошляса, со си таро Свето Духос,

7 гаял, кай ачхильен модело саворенге со апакиян ки Македония тай ки Ахаия.

8 Соскето ма ферди те сикавас и Девлеске пхерася тумендар ки Македония тай Ахаия, а те разшундел пес секаде тай тумаро апакияба ко Дел, гаял, кай най нужда те ваке-рав варесо ащал лаке.

9 Соскето коркоро он вакерде ащал аменге, сар дореслям паш туменде, тай сар туме ирисальен таро идоля каринго Дел, та те аргатен ко живдо тай чачуно Дел.

10 Тай те ажарас Лескере Чхавес таро дел о също о Исус, Ковато ухтинило таро муле, Ковато ка скепил таро со авелно холяиме.

Шоро 2

2:1-16 „Шуру кхангиряте“

1 Пхралален коркоро туме жанен, кай амаро авиба паш туменда сине ма чучесте;

2 Сарто сиямас поангле чинуиме тай самас опозориме ко Филипи, сарто жанен кердам ко амаро Дел туменге те хоратинас е Девлеско гудло вакяриба машкар баро аша-риба.

3 Соскето ко амаро вакяриба най хохавно ни варесо ма шужо, гаял ни уло хохаймаса;

4 а сар амас найсарас таро Дел та те довериме о буква е гудло вакяриба, гаял ворбисас, а ма те угодисарас е манушенге, нума е Девлеске, Крисенго амаре иле.

5 Соскето сарто жанен, никога най кердам шукар пхерася ваи гараиба ащал руп о дехиба о Дел си якхиткос;

6 Ма родисас барипе таро мануша, уло тумендар ваи аврестар, коли ащине те овен сар Христоскере апостоленге.

1 Глава

1:1-10 „Похвалата на Павел за духовния растеж на солунците“

1 Павел, Сила и Тимотей до Солунската църква в Бога Отца и в Господа Исуса Христа. Благодат и мир вам от Бога Отца и от нашия Господ Исус Христос.

2 Винаги благодарим на Бога за всички ви, като ви споме-наваме в молитвите си;

3 и непрестанно помним делото на вашата вяра, труда, любовта ви, търпението и надеждата ви в Исус Христос, нашия Господ и пред Бога, нашия Отец.

4 Знаем, възлюбени братя, че сте избрани от Бога,

5 понеже благовестието ни към вас не бе само със слово, но и със сила и със Святия Дух и с голяма увереност, сами знаете, какви бяхме помежду ви.

6 И вие ни станяхте подражатели и на Господа, като при много скърби приехте словото с радост от Святия Дух,

7 така, че станяхте за образец на всички вярващи в Македония и Ахаия.

8 Защото чрез вас словото Господне проехтя не само в Македония и Ахаия, но и навред се разчу за вярата ви в Бога, така че няма нужда ние да казваме нещо.

9 Защото вярващите сами разгласят за нас, какво беше идването ни при вас и как се обърнахте от идолите към Бога, за да служите на живия и истинен Бог;

10 и да очаквате от небесата Сина Му Исуса, Когото Той възкреси от мъртвите и Който ни избавя от идеция гняв.

2 Глава

2:1-16 „Основаване на църквата“

1 Братя, сами вие знаете, че идването ни при вас не бе напразно.

2 Като бяхме пострадали и поругани, както знаете, във Филипи, одързостихме се в нашия Бог да ви говорим Божието благовестие в голяма борба.

3 Защото увещанието ни не е от заблуждение, нито от нечистота, нито от лукавство;

4 Понеже Бог ни удостои и ни повери благовестието, така и говорим, не за да се харесаме на хората, но на Бога, Изпитващия сърцата ни.

5 Защото нито се отнесохме никога към вас с лакейски думи, както знаете, нито с алчност и Бог е свидетел.

6 Нито търсейки човешка слава, било от вас или от други; Като можехме с тежест да бъдем като Христови апостоли,

1:1-10 „Похвала за духовния растеж на солунците“

Апостолът изразява признателност към Бога, на Когото принадлежи, всяка благодарност относно превъзходствата на солунците, произтичащи от силата на Бог, Който действа чрез тях (1:2-4). Той концентрира вниманието си на три основни елемента от християнския характер, които притежават солунците – вяра, любов и надежда. Вярващите подражават в своя живот по примера на Христос и апостолите, но сега те на своя ред стават образец за други християни (1:6-10). Пример, относно твърдостта, с която остават верни на християнството, и ревността, с която разпространяват учението му, въпреки жестоките преследвания.

2:1-16 „Основаване на църквата“

След бичуването и освобождаването от затвора във Филипи, Павел и Сила се насочват към Солун, където въпреки трудните обстоятелства основават църквата там (Д.А. 17:1; 2:1,2). Павел отбелязва, че източникът на смелостта им не е тяхното мъжество, а самият Бог, Който им дава дързост безстрашно да проповядват Божието благовестие. Апостолът разглежда краткото си служение в Солун, за да опровергае клеветническите обвинения на враговете. Той и неговите съработници не са фанатици, въвеждащи хората в заблуждение, нито са водени от нечисти, егоистични подбуди, но тяхната проповед се основава на непогрешимото Слово Божие, при чието тълкуване се ръководят от Духа на истината (2:3-16).

7 самас сине мила машкар туменде, сар биандиленги, кана керел пес ащал пе чхавенге.

8 Чука дехиба керен каринго туменде, сине аменге шукар те прецас ма само е Девлеско гудло валяриба, а амареда вогенге, соскето ачхиленас аменге бут гудле мила.

9 Адалкхеске пхралален, туме гиндин амари бути тай сар керасас бути о диес тай и рат, та те на отчхивас ни иекес тумендар, хоратинасас туменге е Девлеско гудло вакериба.

10 Туме сиен якхитка, тай о Дел сар свето, чачо тай пхи-расас каринго туменде со апакиянас,

11 жанен секоне иекхес тумендар сар даде пе чхавен,

12 тай туменге шинадасас те пхилен якхиткен мално ко Дел, Ковато тумен каласа Пере тхагаримаске тай баримасте.

13 Тай адалкхеске аме саде парикерасас е Девлеске, соскето като лиен гаял амендар о пхерася е Девлескере лилендар, ни лен лес, ма сар манушкано пхерас нума сар Девлеско пхерас сартоси чачоно, когато тай докерел машкар туменде о апакияниле.

14 Соскето туме пхралален, ачхилен паш о Дел ко Христос Исусас кхангери си ки Юдея, соскето туме чинуисардя сарто тумаре манушенцар сарто тай он о Юдея;

15 колато тай о Дел о Исус о пророкя мударенас, тай амен лине палал, кай е Девлеске ни угодин, тай саворе мануша си мамуине,

16 като аменге адешамакер те хоратинас е езичникенде, та те скепин пес. Гаял он са до керен о меркес пе безехенге, а о агорно холяйба лес ресле.

2:17-20 „Павлес мангес те дикес солунценге“

17 А аме, пхралален, сар чороре тумендар хари диесенге, кити снаголиро овива, а мо ко ило, керасас побут баренгипе, мек дикхас тумаре муя.

18 Соскето мангасас те авас паш туменде евен ме о Павлес иек дуй дром, а о шейтанос ачшол манге.

19 Соскето коя си амаро ажариба ваи лошаиба, ваи венцос, колеса те ашарас амен? Най ли сиен туме, ангал амаро Дел о Исус паш Лескере айба?

20 Ва туме сен амаро барипе тай лошаибе.

Шоро 3

3:1-13 „Павел бичхалдя о Тимотей“

1 Адалкхеске, кана нащине те търписарас, аракхлям лачхес те ачхас коркоро ки Атина;

2 тай бичхалгям о Тимотейас амаре пхралес тай Делвеско измакяри ко Христоско гудло валяриба, та те докерел тай те параклетил тумен ко апакияба тумаро,

3 та те на кунил пес несаво кале холенде, соскето туме жанен, кай адалкхеске сам асосардя.

4 Соскето, кана сиамас паш туменде, валяргям туменге поангле, кай иси те икерас холяйба, когато тай ачхило, сарто жанен.

2:17-20 „Павел желеа да види солунците“

Копнежът на Павел да посети солунците отново е продиктуван от неговата искрена любов към тях и желанието му да ги поощри да останат твърди докрай.

Макар че сатана понякога възпрепятства, той е безсилен да предотврати окончателния триумф на Евангелието (2:18). Христос и Църквата Му ще възтържествуват при Неговото Второ пришествие. В деня на славното тържество апостолът трябва да е в състояние, поради грижата за своите обръщенци, да се радва, че Господ го е употребил за тяхното спасение (2:19,20).

7 при все това ние бяхме нежни сред вас, също както родилка се грижи за децата си.

8 Така ви обикнахме, че бяхме готови да ви предадем не само Божието благовестие, но и душите си, понеже ни станахте мили.

9 Нали помните, братя, труда и мъката ни, работейки денем и нощем, за да не ви дотегнем, ви проповядвахме благовестието Божие.

10 Вие сте свидетели и Бог, как свято, праведно и безукорно бяхме сред вас вярващите.

11 Както и знае всеки от вас, като баща с чадата си,

12 като увещавахме и убеждавахме, свидетелствахме да постъпвате достойно за Бога, Който ви призва в Своето царство и слава.

13 Затова и ние непрестанно благодарим на Бога, че като чухте от нас словото Божие, приехте го не като човешко слово, а като слово Божие, каквото и е наистина, което и действия във вас, вярващите.

14 Затова, братя, станахте подражатели на Божиите църкви в Исуса Христа, които са в Юдея, понеже и вие пострадахте същото от своите сънародници, каквото и те от юдеите,

15 които и Господа Исуса убиха и пророците си, а нас изгониха и не уважат Богу и се противят на всички човеци;

16 пречейки ни да говорим на езичниците да се спасят и с това винаги допълват постоянно греховете си, за да ги постигне гневът до край.

2:17-20 „Павел желеа да види солунците“

17 А ние, братя, осиротели от вас за кратко по лице, не по сърце, с още по-голямо желание се постаряхме да видим лицето ви.

18 Заради това ние, най-вече аз, Павел, един или два пъти поискахме да дойдем при вас, но сатана ни попречи.

19 Защото каква е надеждата, радостта или венецът на похвала? Не сте ли вие пред нашия Господ Исуса Христа при Неговото пришествие?

20 Да, вие сте нашата слава и радост.

3 Глава

3:1-13 „Павел изпраща Тимотей“

1 Поради това, като не можехме повече да търпим, намерихме за добре да останем в Атина сами,

2 и изпратихме брат Тимотей, наш сътрудник и служител Божий в Христовото благовестие, за да ви укрепи и утеши във вярата ви;

3 никой да не се смущава в скърбите, защото сами знаете, че за това сме отредени.

4 Така и когато бяхме при вас, предсказвахме ви, че ще страдаме, както и стана и вие знаете.

3:1-13 „Павел изпраща Тимотей“

Павел изпраща Тимотей в Солун, за да узнае за духовното състояние на своите обръщенци, както и да ги укрепи, така че да не отпаднат от вярата. След завръщането на Тимотей, апостолът дълбоко се облекчава, като разбира, че тяхната вяра е непоколебима и любовта им не е охладняла (3:6-8). Павел отдава благодарност за доброто свидетелство относно солунците не на човека, а на Бог, Който им дава сила да живеят победоносен живот (3:10). Радостта, която преживява истинският служител, научавайки за верността на приведените от него към Господа, е най-великото възнаграждение за служението му.

5 Тай гаял кая резону, ковато нащи уло те бираманел, бичхалдам те ахаляв тумен ащал о апакияба тумаро, та те на би тумен те хохавде о хохавно, тай о кероба амаро те овел чучесте.

6 Нума акана палал о Тимотеяс ало паш аменде, та ангяс лачхе бука е апакиямаске тай о дехиба тумаро, тай кай иси тумен лачхе гиндипе ащал аменге тай кай манген те дикхен амен, сарто тай тумен,

7 палдава пхралален паш саворе амаре нуждес тай холя, параклете астар туменге ащало о апакияба тумаро;

8 соскетото аме акана живисарас коли туме тергьон андо о Дел.

9 Соскетото сар ащи шукар те парикерипе е Девлеске ащал туменге гаял тумаро лошаиба, ковато лошанас ащал туменге, ангал амаро Дел?

10 Ират тай о диес рукив ман бут, те дикхав тумаре муя тай те доизкерав адавкха со ни доресел ко апакияба тумаро.

11 А коркоро амаро Дел тай Дад амаренге Девленге о Исусас те керел о дром каринг туменде.

12 Тай о Дел те керел туменде те барион тай те доден побут ко дехиба иек каринго авер тай каринго саворе, сарто тай аме сиам бут каринг туменде,

13 та те цинтил пес тумаре ила, непорочна ко светиба ангал амаро Дел тай Дад кана ка авел о авибе амаре Девел о Исус саворе Лескере светиенцар. Амин

Шоро 4

4:1-12 „Дрома пал Девликане дживипе“

1 Гаял, пхралален, рукив тай довакерав туменге андо Девел о Исусас, сарто сиенас сикавде амендар, сар требе те пхирен тай те угодин е Девлеске сарто тай пхирен, гаял ка доикерен побут.

2 Соскетото жанен, сави ордина диням тумен таро алав е Девлеско е Исусеско.

3 Соскетото адавкха си е Девлески воия тумаре осветиба та те изикерен тумен таро лубипе;

4 те жанел секо тумендар, сар те икерел поро съсъдос светос тай почести,

5 ма ко хоре фуипе сарто о биджута, колато ни жанен е Девлес;

6 тай ма те аравдил накхел никонес та те аравел пхе пхралес адавкха варесо, соскетото са со си адавкха си о Дел со ка дел, сарто туменге от поангле сикавгям тай до вакергям.

7 Соскетото о Дел ни чингадингяс амен ко мелалипе, а ко светос.

8 Адалкхеске колато отчхивен адавкха, ни отчхивен е манушес, а Дел, Ковато тумен дел о Свето Поро Духос.

Пхралипе

9 А ащал о дехиба пе пхрален най требипе те калярав туменге соскетото антуч сен сикавде таро Дел те дехен иек иекхес;

10 соскетото тай керен адавкха саворе пхраленге кн саста Македония. А рукив тумен пхралален, те преовен адалкхесте побут тай побут;

4:1-12 „Насоки за Богоугоден живот“

Павел се обръща към солунците с поредица наставления, като ги насърчава да продължават своя духовен растеж. Той им напомня в какво са научени от него по време на престоя му между тях, разкривайки им Божиата воля за всеки един християнин - освещение (2:2,7,8,13; 4:2,3). Христос умря, за да имаме възможност да достигнем святост, но такъв резултат не се постига за един момент (Еф. 5:25-27). Оправданието се извършва моментално, когато каещият се грешник приема Божието

5 Поради това и аз, като не можех вече да търпя, изпратих да узная за вярата ви, да не би някак да ви е изкушил изкушителят и трудът ни да е бил напразен.

6 Но сега, след като дойде Тимотей от вас и ни донесе добра вест за вярата и любовта ви и че винаги имате добър спомен за нас и копнеете да ни видите, както и ние вас,

7 утешихме се с вас, братя, при всичката ни скръб и нужда чрез вярата ви;

8 защото ние и сега сме живи, ако вие стоите в Господа.

9 Каква благодарност наистина можем да отдадем Богу за вас, за всичката радост, с която се радваме поради вас пред Бога,

10 денем и нощем усърдно се молим, за да видим лицето ви и да допълним недостига на вярата ви;

11 А сам Бог и Отец на нашият Господ Исус Христос да насочи пътя ни към вас.

12 Господ да ви преумножи и изобилствате в любовта си един към друг и към всички, каквато имаме и ние към вас;

13 За да утвърди сърцата ви да бъдат непорочни и свети пред Бога и Отца, при пришествието на нашия Господ Исус Христос с всичките Негови светии. Амин.

4 Глава

4:1-12 „Насоки за Богоугоден живот“

1 И така, братя, молим и ви увещаваме в Христа Исуса, така както приехте от нас, така трябва да постъпвате и угаждате Богу, за да изобилствате повече;

2 Защото знаете какви заповеди ви дадохме от Господа Исуса.

3 Защото това е Божиата воля, вашето освещение и въздържание от блудство,

4 всеки от вас да умее да пази съсъда си в святост и почит,

5 не в страстна похот, като езичниците, незнаещи Бога,

6 да не престъпя и поврежда в това нещо брата си, защото Господ отмъщава за всичко това, както и попереди ви говорихме и свидетелствахме.

7 Защото Бог не ни е призвал на нечестие, но на святост.

8 Затова който отхвърля това, отхвърля не човек, но Бога, Който ни даде Светия Си Дух.

Братолюбие

9 А за братолюбие няма нужда да ви пишем, защото вие сами сте научени от Бога да се обичате един другого;

10 защото това и правите с всички братя по цяла Македония и молим ви братя, да преизобилствате;

опрощение, а освещението е непрекъсната работа на благодатта в продължение на целия живот (Рим. 12:1,2). Апостолът набляга на сексуални и социални въпроси, които са толкова актуални за всяко време (4:4-13). Днес, когато стандартът за сексуално поведение е принизен, когато целомъдрието се разглежда като остаряло, а ръстът на еднополовите и пробните бракове, или пък разводите е толкова многочислен, принципите на святостта, продиктувани от Евангелието, изискват щателно внимание от всеки последовател на Господа (Мат. 5:27,28; Д.А. 15:29; 1Кор. 16:18; Еф. 5:3).

11 тай демирел те ачхон, те живин пачаса, те керен тумаре бука тай те керен бути тумаре вастенцар, сарто туменге вакеравас;

12 та те пхирен гудло кидиме ангало авруне тай те на овел тумен нужда катар ми що.

4:13-5:1-11 „Девлескоро авиба“

13 А ни мангав, пхралален те на жанен ко окола со ни жанен, колато мерен, ма те хан холи, сарто окола, колато най лен шинадо.

14 Соскетото, коли пакяс, кай о Исус муло тай ваздисало мулендар, гаял тай о муле ко Исусас о Дел ка ваздел лен кетаненца Леса.

15 Соскетото адавкха туменге вакерав гаял си е Девлеске пхераса, кай аме, колато ачхас живде ко Девлеско авиба нанай те преварисас е мулен.

16 Соскетото коркоро о Дел ка ухълор таро дел баре пребаре викимаса, паш о сеси е арахангелас тай паш Девлески банда, муле андар Христостар ка ухтен поангле.

17 Палал аме ачхиле живде кетане ленца ка овав анлел нуверенца каресас е Девлеса въздухосса тай гаял ка овас о секога Леса.

18 Тай чука, параклетил иек иекхеске адалкха пхерася.

Шоро 5

О Диес Девленго

4:13-5:1-11 „Девлескоро авиба“

1 А е брешенге тай е дисенге, пхралален най исибете калярав туменге;

2 соскетото туме лачхес жанен, кай е Девлескоро диес ка авел сар чор ират.

3 Кана ка вакерен: Пача тай би дараке! Тогава ка доресел лен зиани, сар насвали кхамни ромни, тай нисар най те изнашен.

4 А туме, пхралален, най сен ко каранькос, та те ресел тумен окова диес сар чорипе.

5 Соскетото туме са со си сен чхаве е светимаско чхаве е диеско най сам тари рат, ни таро каранькос.

6 Тай чука, те на совас, сарто окола, а те овас жангавде тай ма мате.

7 Соскетото, колато совен, ират совен, тай колато кер мате овен, ират ачхон мате;

8 а аме, като сиам таро диес, нека те овас мамате тай мек уравас амен саструно ангало колин апакияммаса тай дехимаса тай те тховас шлеми о ажариба е скепимаске.

9 Соскетото о Дел амен асосардяс ма ко холяйба, а те лас о скепима гаял амаре Девлестар о Исус Христос,

10 Ковато муло ащал аменге, гаял кай най сам живде, ваи кай сам муле, та те овас живде кетане Леса.

11 Адалкхеске изикерен тумен мажкар иек иекхес, сарто тай керен.

5:12-28 „Агурутне сиклибе тай састипе“

12 Тай рукив тумен, пхралален, те признавин кален, колато керен пес машкар туменде, сар тумаре со си тай си ко Девел тай тумаре со увещин;

4:13-5:1-11 „Господното пришествие“

Освен чисто апологетически, Павел утешава Солунците, опечалени от смъртта на техни близки, като ги уверява, че всеки починал в Христос ще бъде възкресен при Неговото Второ пришествие (4:13-18). Апостолът продължава своето поучение за бъдещите събития в детайли, описвайки идващия Господен ден (5:1-11). Християните трябва да очакват този

11 и усърдно да се стараете да живеете тихо, да си гледате работата и със собствените си ръце да работите, както ви заръчахме;

12 за да се държите благоприятно към външните и от нищо да нямате нужда.

4:13-5:1-11 „Господното пришествие“

13 И не желая, братя, да сте в неизвестност за починалите, за да не скърбите, както другите, които нямат надежда.

14 Защото ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, то и починалите в Исуса, Бог ще приведе с Него.

15 Това ви казвам чрез Господното слово, че ние, живите, които останем до пришествието Господне, няма да изпреварим починалите,

16 защото Сам Господ ще слезе от небето и с повелителен глас на Архангел и при Божия тръба, мъртвите в Христа ще възкръснат първи;

17 После ние, останалите живи, заедно с тях ще бъдем грабнати на облаци, за да посрещнем Господа във въздуха, и така ще бъдем винаги с Него.

18 И така, утешавайте се един друг с тези думи.

5 Глава

Денят Господен

4:13-5:1-11 „Господното пришествие“

1 Относно годините и времената, братя, няма нужда да ви се пише;

2 Понеже сами вие знаете точно, че Денят Господен ще дойде като крадец нощем;

3 Защото, когато казват: Мир и безопасност, тогава внезапно ще ги постигне гибел и няма да избегнат, както родилни болки постигат родилката.

4 А вие, братя, не сте в тъмнина и денят да ви завари като крадец.

5 Защото всички вие сте синове на светлината и синове на деня, не сме синове на нощта, нито на тъмнината.

6 И така, да не спим, както другите, а да бъдем бодри и трезвени.

7 Защото които спят, нощем спят и които се опиват, нощем се опиват.

8 А ние, бидейки синове на деня, бъдем трезвени, като облекли бронята на вярата и на любовта и шлема на надеждата за спасение;

9 защото Бог не ни определи за гняв, но да придобием спасение чрез нашия Господ Исус Христос,

10 Който умря за нас и ние будни ли сме или спим, да живеем заедно с Него.

11 Поради това насърчавайте се помежду си и се назидавайте един другия, както и правите.

5:12-28 „Последни наставления и поздрав“

12 И молим ви, братя, да уважавате онези, които се трудят между вас, които са ваши настойници в Господа и които ви наставляват;

ден в будност и трезвеност като „синове на светлината“, предопределени не за осъждение, а за спасение чрез Исус Христос. За нехристияните смъртта е край, защото не са познали възкресенската Христова сила, която разрушава връзките на смъртта и дарява живот. Така Павел противопоставя перспективата на вярващите с безнадеждността на невярващия свят (4:13-17).

13 тай те ден лен бут дехимаса ащал и бути ленгири, живин рамане машкар туменде.
14 Рукив тумен панда, пхралален, изикерен тумен, изикерен со си цикне вогенцар изикерен е кишле, овен рамане каринг са со си.
15 Дикхен никонес те на иринел иекхеске кханилипе ащал а саде роден о лачхипе, иек иекхеско тай саворенгоро.
16 Дайма лошанен.
17 Ма ачхон те рукин тумен.
18 Ко са со си парикерне, соскето адавкха си е Девлески воия ащал туменге ко Христос Исусас.
19 О Духос ма мударен.
20 Е профетенге ма отчхивен.
21 Са изпучена о лачхо астарена.
22 Икерен тумен таро секакво кханилипе.
23 А коркоро о Дел ко пача тумен те ведярил пхердо тай те скипел тумаро духос, о вогия тай и снага тумари би фу-ипе, жи ко авиба амаре Девлеско о Исус Христос.
24 Чачо си Окова, Ковато тумен чингадел, тай изикерел адавкха.
25 Пхралален, рукин тумен ащал аменге.
26 Састипе саворе пхраленге светоне чумидаса.
27 Дав тумен совел ко Дел гаял кава лил те четил пес саворе о света пхрала.
28 О гудлипе амаре Девлеско о Исусес Христос те овел туменцар. Амин

13 и да имате към тях преголяма любов заради делото им, живеете в мир помежду си.
14 Молим ви също братя, наставлявайте безчинните, утешавайте малодушните, подкрепяйте немощните и бъдете дълго търпеливи към всички.
15 Гледайте никой никому да не отвръща зло за зло, но винаги желайте доброто един другиму и на всички.
16 Винаги се радвайте.
17 Непрестанно се молете.
18 За всичко благодарете, защото това е волята Божия за вас в Христа Исуса.
19 Духа не угасвайте.
20 Пророчествата не презирайте.
21 Всичко изпитвайте, дръжте доброто.
22 Въздържайте се от всякакво зло.
23 А Сам Бог на мира да ви освети напълно и духът, и душата, и тялото ви да се запазят без недостатък при пришествието на нашия Господ Исус Христос.
24 Верен е Призоваващият ви и Който ще го извърши.

25 Братя, молете се за нас.
26 Поздравете всички братя със свята целувка.
27 Заклевам ви в Господа да прочетете това послание на всички святи братя.
28 Благодатта на нашия Господ Исуса Христа да бъде с вас. Амин.

5:12-28 „Последни наставления и поздравя“

Павел наставлява солунците да продължават своя духовен растеж, като се почитат един друг, и особено служителите, които се грижат за тях. Радостта в Христос, молитвата и благодарението са основни елементи в процеса на освещение, което е Божията воля за живота на християнина (4:3; 5:16,18). Апостолът представя образа на християнско поведение (5:12-22), но и набляга, че човек не е в състояние да го достигне без Божията помощ и силата на Святия Дух (5:23,24).

